

Jaarplan 2024

Inleiding;

Dit jaarplan heeft dit jaar een iets andere aanpak dan in vorige jaren. Dat heeft te maken met een nieuwe ontwikkeling die zich in het laatste kwartaal 2023 heeft voorgedaan. Daarom hieronder eerst een toelichting op die ontwikkeling en de bespreking hiervan binnen het bestuur en vervolgens werd daar een eindconclusie aan verbonden.

a. Toelichting op de ontwikkeling;

Medio augustus werd Anette benaderd door de heer Frans van Beugen van de stichting Via Vitae om eens te praten over een mogelijke samenwerking. De stichting Via Vitae is ook actief op het eiland Sulawesi. Zij hebben hun werkterrein in de plaats Manado. Zij ondersteunen daar de Indonesische stichting Yumaru die daar twee weeshuizen ging bouwen en exploiteren. Omdat deze 2 nieuwe weeshuizen nu zijn gerealiseerd en er dus tijd overbleef om iets nieuws aan te pakken ging Via Vitae op zoek naar mogelijke samenwerkingspartners. In september heeft er een eerste verkennend gesprek plaatsgevonden met Anette en Peter en waarin informatie werd uitgewisseld. Anette zag wel potentieel in een samenwerking in Makassar (SLB en Pak Nur). Frans van Beugen vertrok kort daarop naar Sulawesi. In oktober is hij teruggekeerd en vond er een vervolgesprek plaats waarbij Harry ook aanwezig was. Frans van Beugen was teleurgesteld over het contact met de SLB/Pak Nur. Hij ervoer geen enkele interesse bij hem noch de guts om zijn project meer body te geven. Die samenwerking konden we vergeten!

Frans van Beugen meldde wel dat hij een gesprek heeft gehad met de Bisschop van Makassar en andere autoriteiten. Er bleek behoefte te zijn aan het opzetten van een weeshuis o.i.d. in Makassar. Tijdens het gesprek bleek dat de politieke situatie in Makassar zeer ongunstig is. De moslim regering in Makassar is nogal dominant. Een project dat meerdere geloofsrichtingen zou moeten bedienen zou hier weinig kans van slagen hebben. ic. het onderspit moeten delven. Door de Bisschop en de overige gesprekspartners werd Toraja/Rantepao als een rustiger, veiliger en beter oord aangewezen. Toraja is het terrein waar Somoi Makassar al actief is en we hadden het streven om daar meer en langduriger aanwezig te kunnen zijn om de kinderen nog beter te kunnen helpen en begeleiden. Kortom hier lag dus een mooie kans voor ons.

b. Bespreking binnen het bestuur en daaraan verbonden eindconclusie.

Aanvankelijk waren we enthousiast over deze geboden mogelijkheid. Uiteindelijk hebben we de conclusie getrokken daar niet in te stappen en wel om de volgende redenen:

- meegaan in een dergelijk project zou onevenredig veel tijd aan voorbereiding vergen van het bestuur van Somoi Makassar. Die tijd is er niet en zou ten koste gaan van onze eigen hulpverlening, kinderen en eigen aanwezigheid in Toraja.
- Harry heeft deze optie besproken met Ibu Rummissingh en haar gevraagd of zij verwacht dat in Toraja mensen opstaan om daar een plaatselijk stichting te formeren en dit project tot een goed einde te brengen. Haar advies was negatief;
- het bestuur van Somoi Makassar is gering van omvang en heeft al zijn tijd nodig om de huidige hulpverlening in de lucht te houden;
- het beschikbare budget van Somoi Makassar is bescheiden en het is niet verantwoord om die middelen te laten opgaan in een groter project.

Al meer dan 14 jaar zet onze stichting zich in voor kinderen met een beperking op Sulawesi. Door ze op te sporen, goede medische en paramedische behandelingen te bieden en de juiste de hulpmiddelen in te zetten, willen we bijdragen aan hun zelfstandigheid en hen stimuleren onderwijs te volgen en zich verder te ontwikkelen, zodat zij hun leven zelf kunnen vormgeven. Dat doen we altijd in samenwerking met lokale organisaties en met de enthousiaste inzet van vrijwilligers en stagiaires. De vrijgevigheid van vele trouwe donateurs maakt dit werk mogelijk. Bij ons werk richten wij ons voornamelijk op de stad Makassar in Zuid-Sulawesi en op Rantepao, een stad in Toraja.

Voor 2024 hebben we de volgende plannen en voornemens:

Op Sulawesi

1. Werkbezoek

Harry (fysiotherapeut/manueel therapeut/hapto-therapeut) vertrekt in september wederom voor 8 weken naar Sulawesi. Dat stelt hem enerzijds in staat om een "inhaalslag" te maken en anderzijds meer tijd en aandacht aan onze kinderen te besteden en na te denken over mogelijke oplossingen c.q. aanschaf van hulpmiddelen. De bedoeling is in ieder geval dat hun mobiliteit er (aanzienlijk) op vooruitgaat. Daarnaast traint hij ouders, onze Ibu's en therapeuten zodat zij betere zorg aan de kinderen. Omdat het ons nog niet lukt structureler en langer vertegenwoordigers van de stichting op Sulawesi aanwezig te hebben heeft dit ons doen inzien dat het hard nodig is om Harry langer op Sulawesi te hebben en daarmee het resultaat van zijn inzet te bestendigen. Naast de nodige medische e/o (para)medische zorg en hulpmiddelen blijven we ons ook inzetten om hulp bij de opstap naar scholing en/of werk te regelen.

Het geven van voorlichting, gericht op verbetering van de leefomstandigheden, toegankelijkheid van bestaande voorzieningen (huisartsposten, ziekenhuizen, hulpmiddelen) zal ook dit jaar weer aandacht vragen. Het nadenken over het opzetten van een programma voor meer preventie ontbreekt ook dit jaar niet op de actielijst. Regelmatig worden Harry en Anette bij hun bezoek aan Sulawesi geconfronteerd met kinderen die een handicap hebben opgelopen bij dan wel kort na hun geboorte. (Meningitis, hazenlip, open rug, waterhoofden etc.) en dat dit is onder meer veelal het gevolg is van een slechte hygiëne of ontbreken van hygiënische voorzieningen. Het is wenselijk om daar meer inzicht in te krijgen en op basis daarvan een gericht preventieprogramma te ontwikkelen c.q. de daarvoor benodigde (vrijwillige) functionarissen aan te trekken. Na een oproep van Harry hebben zich recentelijk pas afgestudeerde basisartsen gemeld die interesse hebben zich als vrijwilliger te laten uitzenden naar Sulawesi. Nu wordt het tijd om met hen in gesprek te gaan over welke vormen van preventie zij daar zouden kunnen ontwikkelen en welke daarvan de meest urgente is. Zonder een gedegen vooroverleg is hun missie gedoemd te mislukken. Meer en meer zullen we met onze samenwerkingspartners proberen om ook de fysiotherapie op een hoger niveau te tillen, zowel in Makassar als in Toraja, maar de eerlijkheid gebied te melden dat dit geen sinecure is. Daarnaast hebben we ook de wens om het vervaardigen van hulpmiddelen dichterbij te brengen, waarbij we denken aan een orthopedische werkplaats.

2. Het realiseren van een orthopedische werkplaats:

Om onze wens voor fysiotherapie een permanente uitvalsbasis te realiseren in het werkgebied Toraja/Rantepao moeten we nog geduld hebben. De mogelijkheden die het Elim Ziekenhuis biedt zijn onvoldoende en hebben ons doen besluiten daar voorlopig van af te zien. Wel zien we daar mogelijkheden een orthopedische werkplaats op te starten. In september a.s. hopen we daar weer een vervolg aan te geven. Om dit plan een reële kans van slagen te geven gaan we de mogelijkheden onderzoeken om hiervoor een stageplaats te creëren dan wel een hiervoor een vrijwilliger/gepensioneerde orthopedisch instrumentmaker te werven. Hierover zijn we in overleg met de Hooghstraat in Utrecht en de bij hen aangesloten deskundigen. Het Lakipadada Ziekenhuis heeft 5 fysiotherapeuten die in principe open staan voor het opdoen van kennis op het terrein van kinderfysio (ontbrak tot nog toe in deze regio). Maar het management van dit ziekenhuis heeft ons laten weten dat een training door dan wel samenwerking met medewerkers van Somoi Makassar op dit moment organisatorisch niet valt in te passen. We zullen al onze energie erin blijven steken om deze doelen alsnog te realiseren.

In Nederland

3. Werven en binden van vrijwilligers en stagiaires.

Om nog meer werk te kunnen verzetten op Sulawesi zouden wij onze aanwezigheid aldaar graag uitbreiden. Daarom blijven we op zoek naar geschikte mensen die zich als vrijwilliger in willen zetten.

We blijven in direct contact houden met de opleidingen voor fysiotherapie in Makassar (w.o. de Universiteit) en met de RBM (Revalidatie) in Toraja. Tot slot blijven we intensief contact houden met tal van Hoge Scholen voor fysiotherapie, oefentherapie, ergotherapie en bewegingstechnologie in gesprek over mogelijke stageplaatsen. Hiervoor zullen we o.a. ook relevante beroepsverenigingen in Nederland benaderen. We hopen hier dit jaar verder stappen in te kunnen nemen.

Ook ter ondersteuning van onze activiteiten in Nederland kunnen we altijd extra krachten gebruiken, met name op het vlak van communicatie, PR en fondsenwerving. Hiervoor zullen we o.a. oproepen doen via social media en de vrijwilligersvacaturebank.

4. Het leggen en onderhouden van contacten met mogelijke partnerorganisaties.

Ook in Nederland zullen we zoveel mogelijk contacten leggen en onderhouden met organisaties die van betekenis kunnen zijn voor ons werk op Sulawesi.

Andere organisaties waar samenwerking mee is ontstaan zijn Stepping Stones op Bali en Harapan Jaya, een Stichting die via het OLVG in Amsterdam jaarlijks specialisten naar Indonesië (met name Sumatra) stuurt om daar kinderen gratis te opereren. We zullen de samenwerking dit jaar opnieuw verder vorm geven.

5. Communicatiemiddelen

We zijn opnieuw een heel eind op weg om onze website mooier en overzichtelijker te maken. Aanvankelijk had Marguerite van de Pol daar een aanvang mee gemaakt maar zij is ons ontvallen. Brigitte van Heukelum is samen met Harry dit aan het uitwerken met de hulp van Marc Meijer. Onze Facebook-pagina zal ook opnieuw leven ingeblazen worden.

6. Financieel / fondsenwerving

Voor ons werk op Sulawesi zijn we afhankelijk van gulle gevers in Nederland. Op verschillende manieren zullen we proberen hen te bereiken en het hen ook aantrekkelijker en gemakkelijker te maken om te doneren. Zo onderzoeken we de mogelijkheid om een directe betaling/donatie via onze website te doen. Ook hebben de donateurs de laatste jaren de mogelijkheid gekregen (en opgepakt) om ten gunste van een specifiek kind te doneren. Jaarlijks wordt er dan verantwoording afgelegd over de besteding van de donatie en wordt informatie verstrekt over de ontwikkeling en behandeling van het kind en eventuele studieresultaten. Verder blijven we donateurs informeren over de (extra) fiscale voordelen die er zijn bij het doen van een (periodieke) gift aan onze stichting. We blijven onverminderd de mogelijkheden onderzoeken naar nieuwe (financiële) acties, maar ook samenwerkingsvormen in Nederland maar ook in Sulawesi aanwezige fondsen en instellingen, zoals o.a. het Liliane-fonds.

Tot nu toe hebben we vooral solistisch gewerkt en met onze ambitieuze plannen zoals de opzet van een revalidatie en of orthopedisch centrum, zouden we onszelf wellicht ook een groter financieel jasje moeten aanmeten. Alle voornemens, zoals verwoord in ons beleidsplan 2019-2024 hebben uiteraard nog steeds onze aandacht.

We hopen op een succesvol jaar waarin we wederom van grote betekenis kunnen zijn voor 'onze' kinderen op Sulawesi!

Het bestuur van Stichting Somoï Makassar, Januari 2024